

Mars et Historia

Nederlandse Vereniging voor Militaire Historie

Jaargang 53 | 2019 | Nr. 2

Seagull Party

NEFIS en de Alamo Scouts

Lance Zedric, Alamo Scout-historicus verbonden aan de Alamo Scout Historical Foundation

Vertaling: Bas Kreuger

Kaart van Nederlands Nieuw-Guinea.
Collectie auteur.

Schaarste aan menselijke inlichtingencapaciteit was een opvallend gebrek binnen het Amerikaanse leger aan het begin van de Tweede Wereldoorlog in de *South West Pacific Area* (SWPA). Aan het begin van 1942 zette generaal Douglas MacArthur, opperbevelhebber van de geallieerde strijdkrachten in de SWPA, geallieerde organisaties in om deze tekortkomingen op te vangen. Met deze organisaties ondervond hij problemen in de omgang met inheemse bewoners en verkreeg hij accurate topografische informatie van Indonesië en Nieuw-Guinea.

Tegen de zomer van 1944 rukte het Amerikaanse 6e Leger onder bevel van luitenant-generaal Walter Krueger in hoog tempo op langs de noordkust van Nieuw-Guinea, in noordwestelijke richting naar het

eiland Morotai. Dat paste in de strategie van MacArthur om zijn belofte waar te maken dat hij zou terugkeren naar de Filipijnen. Eerst wilde hij onder de lokale bewoners, de Papoea's, inlichtingen verzamelen over de Japanners op de eilanden in de Geelvinkbaai en op de Vogelkop.

Dit was geen gemakkelijke opdracht. Krueger deed een beroep op zijn vertrouwde Alamo Scouts, die al meer dan twintig van dergelijke missies om inlichtingen te verzamelen hadden ondernomen zonder een man te verliezen. Hij was ervan overtuigd dat zijn jongens deze klus konden klaren, maar waarom zouden ze niet wat hulp accepteren van hun Nederlandse vrienden van de *Netherlands Forces Intelligence Service* (NEFIS)? Dat was een slimme zet.

De Hollandse Oorlog in Frans perspectief

De triomfbogen van Lodewijk XIV in Parijs

Jeroen van der Werf

Lodewijk XIV, koning van Frankrijk, trekt bij het Tolhuis bij Lobith de Rijn over, op 12 juni 1672. Op de voorgrond de Franse koning gezeten op een paard tussen zijn officieren. Bij de oever van de Rijn vuren kanonnen op de Hollandse troepen aan de overzijde. In het midden waden de Franse legers door het water naar de overzijde.

Rijksmuseum, Amsterdam.

In 1672 viel Lodewijk XIV aan het hoofd van een leger van 120.000 soldaten de Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden binnen. Vier jaar eerder had hij onder druk van een alliantie tussen Engeland, Zweden en de Republiek zijn verovering van de Spaanse Nederlanden moeten beëindigen. Het staken van de strijd werd bezegeld met het tekenen van de Vrede van Aken. Het vredesverdrag deed volgens Lodewijk XIV

geen recht aan de Franse veroveringen in de Spaanse Nederlanden. De gang van zaken had hem duidelijk gemaakt, dat als hij de Spaanse Nederlanden daadwerkelijk wilde veroveren, hij de motor achter het verzet tegen zijn politiek moest uitschakelen en die motor was de Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden. Bovendien voelde hij zich door de Republiek verraden. Frankrijk was steeds een trouwe bondgenoot geweest

De emblemen van de islamitische strijdgroep Hizbullah

Marc Lohnstein, assistent-conservator Museum Bronbeek

Tijdens de Indonesische Onafhankelijkheidsoorlog (1945-1949) streed het Nederlandse leger niet alleen tegen het officiële republikeinse leger, maar ook tegen diverse autonome strijdgroepen. Museum Bronbeek heeft in haar collectie meerdere objecten van deze Indonesische strijdgroepen. Een tweetal emblemen zijn onderwerp van dit korte artikel. Wat zijn dat voor emblemen en welke organisatie heeft deze gedragen? Het eerste object is het embleem van Hizbullah: een islamitische strijdgroep. Het is afkomstig uit de collectie C. van Ekeris, een overleden verzamelaar. Het bestaat uit een rood gelijkhoekig metalen embleem met de afmetingen 3 x 3 x 3 centimeter. In de driehoek staat de maansikkel met ster en de tekst HIZBOELLAH. Dit embleem werd op de linkerborst gedragen. Het tweede embleem is geschonken door nabestaanden van een Nederlandse Indië-veteraan. Het is het rangonderscheidingsteken van een soldaat 1e klasse van Hizbullah. Het is gemaakt van groen vilt op een metalen ondergrond met een wit metalen maansikkel met ster en drie wit metalen vierkantjes. De afmeting is 4 x 3 centimeter. Qua vorm is de afneembare romboïde gelijk aan de rangonderscheidingstekens voor op de uniformkraag van het Japanse keizerlijke leger. Hizbullah droeg verder veelal een uniform bestaande uit een zwart shirt en een zwarte lange broek.¹

Na de onafhankelijkheidsverklaring van 17 augustus 1945 vormde de Republiek Indonesia een eigen gewapende macht: de BKR. Hieruit ontwikkelde zich het republikeinse leger (achtereenvolgens bekend onder de afkortingen TKR, TRI, TNI). Naast dit officiële leger werden ook diverse autonome gewapende strijdgroepen opgericht. Het islamitisch georiënteerde Hizbullah (leger van Allah), opgericht tijdens de Japanse bezetting in 1944, was een van de autonome strijdgroepen. Deze strijdgroepen hadden behalve een militair tevens een politiek karakter. De rivaliteit tussen het republikeinse leger en de verschillende strijdgroepen onderling was groot. Deze strijd werd gevoed door het gebrek aan

Het embleem van Hizbullah, een islamitische strijdgroep. Museum Bronbeek.

Het rangonderscheidingsteken van een soldaat 1^e klasse van Hizbullah. Museum Bronbeek.

¹ NL-HANA, Strijdkrachten Ned.-Indië, 2.13.132, inv.nr. 1948, NEFIS Mil. Overzicht. Archief No.FY5/45313/G. Distinctieven en vlaggen van de Hizbullah.